

- ii. Reelle beviser for, at de omhandlede varemærker har sameksisteret fredeligt på markedet i mere end ti år, uden at intervenienterne har anlagt et krænkelssøgsmål, hvilket klart indikerer, at der ikke forelå en risiko for forveksling på den relevante dato.

Følgelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen: (1) ophæver Rettens dom i sag T-184/13 og hjemviser sagen til indstævnte med henblik på fornyet behandling af ansøgningen, samt (2) tilpligter indstævnte og eventuelle intervenienter at betale appellansens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 17. juli 2015 — Hilde Orleans m.fl. mod Vlaams Gewest, Intervenant: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

(Sag C-387/15)

(2015/C 354/20)

Processprog: hollandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hilde Orleans, Rudi Van Buel og Marina Apers

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Intervenant: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Den omhandlede GRUP omfatter byplanlægningsregler, hvori det bindende er foreskrevet, at udvikling af lokaliteter (nærmere bestemt områder til bedrifter i søhavne og bedrifter, der er tilknyttet vandet, til logistiskparker, til sejlbare vandvejes infrastruktur og til trafik- og transportinfrastruktur), hvori der befinder sig naturværdier (areal med en naturlig habitattype eller levested for en art, som det særlige bevaringsområde er udpeget for), som bidrager til bevaringsmålsætningen for de omhandlede særlige bevaringsområder, først er mulig, når der er oprettet et varigt levested i naturkerneområder (udpeget i et Natura 2000 område), og den flamske regering har truffet en afgørelse efter forudgående udtalelse fra den flamske forvaltning for naturbevaring — som skal være en del af en ansøgning om en byplanmæssig tilladelse med henblik på gennemførelse af de førnævnte bestemmelser — hvorefter naturkerneområderne er varigt oprettet.

Kan disse byplanlægningsregler med de heri forudsatte positive udviklinger tages i betragtning ved den i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 ⁽¹⁾, omhandlede bestemmelse af mulige væsentlige påvirkninger og/eller ved udarbejdelsen af en vurdering, eller kan disse byplanlægningsregler kun betragtes som »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, for så vidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. 5 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).